

Т. Гендерсон твердив ще в часі останньої сесії Ліги Націй, що з матеріалів польського уряду не має часу познайомитися. Можливо, що згодом Сесія Ліги дійсно не мав на це часу, що так невдало перейняв спадщину по Т. Гендерсоні. А пошто. Бо він і його англієцькі приятелі ледве, нім хтобував інших, могли зрозуміти необхідні потреби. (7 — Ред.) в обличчя яких станує польський уряд та які добре їм відомі з індіанських і ірландських аналогів (7 — Ред.). І саме вони могли краще, ніж хтобував інших, оцінити, як стрималими в помирюванні (! — Ред.) були засоби, взяті польським урядом, у порівнянні з репресіями британського уряду в Індії і Британії. (Аналогії дійсно знаменита: бо Ірландія надала, ніби, со. британському союзу, як на-

шує підтримувати українські скарги на будучий сесії. Лорд Сесіль чи його наслідник буде старатися в січні 1932 р. доказати, що має достаточну підставу переказати петиції Раді, отже буде в більшій або меншій мірі боронити меритум тих петицій. Отже нема сенсу говорити, що Англія тепер менше цікавиться скаргами українців, ніж за урядування Гендерсона. Навпаки, щойно тепер взяла вона ці скарги на своє конто і підписала іменем свого делегата.

П. Матіасек надивичайно „дивується“ також в приводі становища італійського мін. Грандія, який всупереч попереднім кулуарним прогнозам, не голосував проти передачі петицій Раді.

Отже будемо мати на січневій сесії публічну дискусію над українськими скаргами. Можливо, що тільки близької конференції розв'язання (в лютому 1932 — Прим. Ред.) закне тоді трохи вагу тієї справи й ослабить зацікавлення нею в Женеві. Однак було б некорисно, коли б польський уряд, під натиском розправи, яка йому гроанть в Женеві, пішов на уступки у правій політиці супроти українців. Уступки — якщо вони потрібні з державного і національного погляду — треба робити, але ніколи під натиском зовні, тому, що тоді їх користь мала. Такі уступки не позискують меншини.

лише осмілюють її краще вже випити то пиво, яке наварилось. На січень польська делегація повинна добре приготуватися і звести — по-добно, як це було в виборчих скаргах Фольксбунду — сміливу й отверту кампанію. Шо ситуація не в легка, це певно. Кожен журналіст має тут агітаційну брошуру українців. Працює тут постійно український комітет.

Наприкінці свого допису, в якому з черги займається данціськими й шлезькими справами, що були у Женеві, автор пише:

Загальне враження? Воно прикре, бо на останніх сесіях лише Польща фігурує на листі обвинувачених у насильстві меншин. Але горішньо-шлезькі скарги входять на Раді просто зі Шлезька. Трудно загальмувати їх. Прикріше те, що — факт дуже рідкий — три держави внесли на Раді українську проблему. Кажу: проблему, бо невідомо, який характер може прийняти дискусія на Раді у січні. Можна було оминати це...

Очевидно, що можна було. Треба було тільки інакше поставитися до українських внесків і інтерпеліцій у справах т. зв. „пацифікації“ у соймі і сенаті та взагалі інакше глядіти на власні промахи і на українську проблему. Відвороту від цієї тактики не видно і далі.

тально на опінії англійського загалу... Найповажніша преса виступила зовсім отверто проти французької політики. Парламент зажадав запровадження в Англії мита, яке в першу чергу дуже болючо вдарить французьку торгівлю. Це зі своєї сторони викликало протест французьких фінансових кругів.

Опінія англійського загалу дає напрям і політиці держави. Помітне відсунення від Франції та спроби нав'язання тісних взаємин із Злученими Державами Америки — крок, який має дуже багато прихильників в Англії.

Переборення внутрішньої кризи в Англії принесе негайно зміну в заграничній політиці. Зміну, яка готова дуже занепокоїти Францію і її союзників.

Відносно українського питання, то заступник секретаря закордонних справ, капітан Еден, сказав у парламенті (16. ц. м.): Бритійський делегат в Женеві знає погляд Уряду Короля на цю справу (українсько-польський спір), погляд який не змінився зовсім від часу назначення попереднього секретаря закордонних справ (Гендерсона) членом Комітету Трьох...

У. Б.-о.

При товщині побуджує природна гірня вода „Franciszka Józefa“ пережину матерії в організм та ділає на струнку статі. Домагатися в апіках і дрогі

Інтерпеліція в англійським парламенті в справ Східної Галичини.

Дня 16. ц. м. на засіданні англійського парламенту звернувся посол Веджвуд із запитом до заступника міністра закордонних справ: чи представники англійського уряду в Лізі Націй дістали якінебудь інструкції від уряду про права української меншини в Польщі?

Заст. міністра відповів, що британський де-

легат у Женеві є добре познайомлений із поглядами уряду в дотичній справі, а погляди ці не змінилися від часу, коли міністр закордонних справ був членом Комітету Трьох. Згадана справа є досі предметом розсліду Комітету Трьох і тому не було б доцільним давати якісь нові інформації.

Настрої в Англії.

(Кореспонденція з Лондону.)

Лондон, 19. вересня 1931.

Від війни не переживала Англія такої кризи, як під цю пору. Друга держава на місці Англії давно полетіла б стрімголов у безодню анархії. Але Велика Британія знає кращі дороги до привернення внутрішньої рівноваги і переборення кризи. Утворення коаліційного кабінету, ухвалення нечуваної досі в Англії ощадності, урвання платень всім урядовцям — це засоби, якими вона старається видістати з неприємного положення. Рішення парламенту було прийняте населенням ріжно. Велика частина погодилася на часове зменшення платні, чи підмоги, але також велика частина невдоволених, які аж надто явно висказують своє негодування. Одним з таких проявів негодування була відмова послухнення — цілої англійської флотії. Це не була „революція“ у кривавому значінні цього слова, але все-таки, хоч моряки під час свого мітингу почали наради трикратним „хай живе король“, це була революція, нечувана досі в англійській флотії. Питання прийшло перед парламент, командуючий адмірал полетів літа-

ком до Лондону і „справу несправедливого зменшення платень розглянеться і зміниться“.

Коли дома панують такі обставини, то хіба важко сподіватися, щоб Англія мала змогу займатися європейськими клопотами. До Женев не вислано свого секретаря закордонних справ, тільки політика, який навіть не належить до до кабінету. У складі цілої делегації до Ліги Націй нема ні одного міністра. Не дивниця, що під час засідань Ліги один з визначних делегатів сказав: „Перший раз від часу свого існування, знаходиться Ліга в руках одної держави...“ „Франція захопила в Європі економічну і політичну гегемонію в свої руки“ — каже один з поважніших англійських журналів.

Внутрішнє положення в Англії дійсно перешкодило їй уважати на події на континенті, а також зробило її частинно залежною від короткочасного кредиту Франції. Цю нагоду використала користолюбна Франція і одним махом захопила диктатуру на європейському континенті.

Але цей поступок Франції відбився фа-

Становище Союзу Народів в японсько-китайському конфлікті.

На засіданні Ради Союзу Народів 22. ц. м. представник Китаю аясував справу японсько-китайського конфлікту. Територія, зайнята Японією, рівняється своїм простором британським островам. Представник Китаю домагається інтервенції задля забезпечення миру, привернення status quo та означення відшкодування, яке має жадати Китай. Представник Японії, Йошізава заявив на це, що Японія має в Манджурії великі інтереси й права, оперті на договорах. Воєнні події викликали китайці, знищивши частину японської залізничної коло Мукдену. Щодо привернення status quo то ця справа може бути рішена тільки на місці. Взагалі представник Японії старається представити подію як чисто локальну і заявив, що Японія не думає зачинати війни з Китаєм. Вкінці зазначив, що з китайського боку зроблено суггестію, щоби справу поладнати шляхом безпосередніх переговорів.

В дальшій дискусії забирали голос кілька разів представники Китаю й Японії. Велика дискусія вивязалася на тему китайської пропозиції в справі безпосередніх переговорів. Представник Китаю заявив, що такої суггестії не роблено і ніхто не був до цього уповажнений. Не можна трактувати справи дипломатично, коли велика частина держави занята. Дальше ствердив всупереч твердженню Йошізави, що війна дуже близько і Рада повинна до цього недопустити.

Забрав голос лорд Сесіль, зазначаючи, що ситуація дуже поважна, та що за всяку ціну

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 25. ВЕРЕСНЯ 1931.

ЯР. МАНДЮКОВА.

4)

Слідами козацької слави.

Мирно-ідилічне життя в монастирі. — Знайомство з ігуменом. — Оглядаємо кості полеглих. — В Берестечку. — Оглядаючи під проводом черця. — Підземним ходом. — Головна церква.

Дядько ніби відмолоднів, розказуючи про славу бувавшину. Здавалося, в його руках не батіг, а шаблюка, заграла гаряча кров...

Стало гарно на душі, здається, кожному з нас: ось прибитий горем-лихом волиняк, не знає навіть, що живе, але ні! В них живе традиція батьків, вони тішаться їхніми подвигами, смутяться їхніми смутками. Вони не мертві колади, притоптані до долу, в них кипить життя, вони мають якусь ідею, почувують свою окремішність, — і ця ідея не дає їм відступити від своїх прадідівських надбань.

Берестецькі поля, насикалі козацькою кров'ю, не дадуть забути своїм дітям, кому вони належать!

Перед очима вириває біленька церковця між зеленою. Після кількох закрутів, біля славної Пляшівки, заїздимо на монастирську дорогу.

В повітрі тихо, ні листок не шелестить, тільки між комишами ніби щось шепоче, ніби починаються людські стони, аж лячно. Та ні, чого лякатися? Це на простому ставку шоло-

пають дзьобами монастирські качки в жаркому промінні полудневого сонця.

Наші чоловіки вже вспіли познайомитися з ігуменом монастиря. Він маленький, худерлявий дідок зі сивими добрячими очима, має аля гарсон пристрижене сиве волосся й бороду.

Ігумен привітний-веселий (високий клобок акритий чорним серпанком і чорна ряска); хутко порушається широкими подвійними і ніби вивірка вискакує на каміні підвищення проти церкви й киває рукою:

— Ходіть сюди, допоможіть відкинути ґрату! Порядно засапуються панове, заки відкинули високу, залізну ґрату й камінну плиту.

Поволи, цікаво нахилиються жінки до отвору і враз: аах! аах! — та закривають очі рукою: в камінному долі-домовині сотки людських черепів, перемішаних з косточками...

Чернець відволікся гладить бороду і сміється:

— Шоо? Напугалися? Ач які: побачили, козаків і напугалися; чого це ви такі, ай! Та виж такі самі будете, як вони, а вони такі самі були, як ви, нічого тут страшного! Ану-но, гляньте, які в них здорові зуби, го-го! Не одного горіха згризлиб, а ми краще ходімо ближче до них.

Ігумен скоренько відчиняє залізну браму церкви й веде нас темними сходами в діл.

В малій чотирикутній камері всюду у стінах ніби виставові вікна, повні черепів усякого крою. Є між ними монгольські з вистаючими кістками обличчя і скісними отворами на очі.

Починаємо потрохи звикати до цього не-авичайного виду. Жінки не затують очей,

тільки цікаво оглядають останки берестецької битви.

— Іх тут трицять тисяч полягло, в тих багнах — пояснює чернець. Частина потонула при утечі крізь багна, частину перерізали поляки; ось вам нещастя, ось вам Хмельницький наварив пива.

— Не слід вам говорити погано про Хмельницького — обрушився малий дванадцятилітній хлопець. — Як раз програв битву, вже „гузя на нього“, а Жовті Води ви забули, що? А Корсунь?

— У вас мальчик хороший, да, да, — здивовано поглядаючи на хлопця, говорить чернець. От я поведу вас тепер у церкву, де тому триста літ молився гетьман Хмельницький. Ти вже на мене не сердися, да? — звернувся він до хлопця.

Ми всі розсміялися і простили радо черця його провини, а він за це впхав нас у якийсь довжезний, підземний коридор, повний ховзкого болота. Нам подавав у руки маленькі свічки, щоб видко було, куди йти; а було темно, наче в римських катакомбах.

Зовсім ненадіяно перед нами показалися сходи, якими ми увійшли до маленької, старенької церкви. Церква дерев'яна й має походити з часів Б. Хмельницького; вона стояла в селі, але опісля перенесли її на козацькі могили. В середині вона зовсім скромненька: кілька ікон, обдрані іконостас, а коли я хотіла зайти за престіл, чернець зірвався, наче його що шпилькою вколів: Нельзя! Нельзя!...

(Повторення було.)

wydawca czasopisma „Ilustrowany Kurjer Codzienny”, jest posłem na Sejm, a jako taki w myśl art. 21 ust. 4. Konstytucji przez cały czas trwania mandatu poselskiego nie może być bez zezwolenia Sejmu pociągany do odpowiedzialności karno-sądowej.

Po myśli zaś art. 2 § 2 k. p. k. oskarżyciel powinien w takim wypadku wyjednać zezwolenie na ściganie i przedstawić takowe przy wniesieniu aktu oskarżenia, co w niniejszym wypadku nie nastąpiło.

Ponieważ od czasu okazania się inkriminowanego artykułu w czasopiśmie „Ilustrowany Kurjer Codzienny” z dnia 4 lutego 1931 Nr. 45 upłynął już trzy miesięczny okres przedawnienia z § 532 uk. wymagany do przedawnienia zaskarżonego występkę z §§ 485 i 441 uk. zagrożonego w myśl § 433 uk. jedynie aresztem pierwszego stopnia bez obstrzeżenia, przeto należało uwzględnić sprzeciw Marjana Dąbrowskiego i to po myśli art. 286 lit b) i c) k. p. k. z powodu braku zezwolenia Sejmu na ściganie tegoż oraz przedawnienia zaskarżonego występkę, a zarazem wobec tego takie postępowanie po myśli art. 3 k.p.k. umorzyć.

Orzeczenie o kosztach postępowania polega na art. 551 lit a) k. p. k.

Ad 2) Sprzeciw Jana Stankiewicza nie uwzględnić z powodu braku jakiegokolwiek podstawy ku temu art. 286 k. p. k. przedawnionej.

Przewodniczący:

D-r Hubl wr

Protokolant:

Piątkowski wr.

ОСТАННІ ВІСТІ

СОЙМ СКЛИКАНИЙ.

Президент Польщі підписав 22. вересня декрет про скликання сойму та сенату на 1 жовтня.

Експозе Пристора.

Здогадуються, що прем. Пристор на першому засіданні сойму виголосить експозе, бо він уперше стає перед соймом. Усі міністерства приготували у скорому темпі меморіали для експозе.

В політ. колах кажуть, що уряд зажадав від сойму повноважень для переведення деяких скарг. законів на основі декрету.

АРЕШТУВАЛИ УЧЕНИЦЮ І СТУДЕНТА.

Львівська поліція арештувала при вул. Глибочій 14. гімназистку Гіз. Камер і студента філософії Ром. Гузюньського при вул. Ленартовича. В його хаті знайшли гранату польського виробу, бронівінг і кільканадцять набоїв, рукописи і протидержавну літературу. Обоїх арештували.

ЯК ВИКОНАВЦІ НАПАДУ БІЛЯ ПЕЧЕНІЖИНА ПЕРЕЙШЛИ ДО ЧСР.

У зв'язку з нападом на почт. амбуляне біля Печеніжина повідомляють, що як лише поліційна влада довідалася, що причинники нападу перейшли в околиці Микуличина Гору Кукул до ЧСР, постеруки у Ворохті при співчасті чеської жандармерії в Лящині 48 год. перешукали околицю Ясиня. Та ніяких слідів не знайшли. З того здогадуються, що учасники нападу, щоби змилити поліцію питали про дорогу до Білих Осаа. Вони перейшли ок. 110 км. за 40 год. і випередили поліцію на 17 годин. Поліція має вістки, що вони йшли з мапами і то не дорогами, а стежками. Сам кордон не тяжко було їм перейти, бо він густо зарослий лісами і має багато стежок. Спочивали всього лише раз, як твердить поліція, в колибі Мик. Перцовича на горі Кукул біля чср. кордону.

НАГЛИЙ СУД У ЗОЛОЧЕВІ.

Перед наглим судом в Золочеві стане Францішок Троян за невдатний револьверовий замах на Францішка Ляховича з Вербня. Обвинувачений не признається до закидуваної вини.

РАБУНКОВИЙ НАПАД У ЛЬВІВСЬКОМУ ПОВ.

До мешкання Еви Данило в Рокітні добув Конрад Гашук, дусив її, вирвав їй з кишені 10 зол. і втік. Рабівника арештували.

ЦІМЕРМАНОВОЇ НЕ ВДУШИЛИ.

У зв'язку з загадкою смертю старечкої жидівки Цімерманової у Львові при вул. Страндінгів розписалися були львівські часописи дуже широко та подавали, що її задушив хтось задля грабежі. Однак лікарі не знайшли на Цімермановій ніяких слідів удусіння. Арештована наймичка Косаківна виказала своє алібі й її вже випустили на волю. У середу вполює відбулася секція тіла Цімерманової й виказала, що Цімерманова амерла природною смертю наслідком вибуху крові, тому що перейлася. Вона випостилася на судний день, а вчором забрало її ала й тому дістала вибуху крові. Тому, що й вислід секції покривався з полн. слідством, яке теж вказувало на природну смерть, то випустили теж і Петурського, арештованого як підозрюваного в убивстві. Він теж виказав алібі.

ДИМІСІЯ КУРЦІОСА?

В зв'язку з приїздом мін. Курціоса з Женеви до Берліна орган соціал-демокр. партії „Соціалдемократішер Пресседітсх” сподіється його уступлення. Наслідником його мав би бути Брінг, або німецький амбасадор у Лондоні Нойрат.

ПІДВИШКА ДИСК. СТОПИ В ЧСР.

23. вересня підніс Нац. Банк у Празі дисконтову стопу з 5 на 6 і пів проц., заставову стопу від вартістних паперів на 7 проц., від інших на 7 і пів.

МІЛІОНИ ДОЛЯРІВ БЕЗ ПРИЗНАЧЕННЯ.

Федеральний Резервний Банк у Нью Йорку повідомляє, що вчора зложив хтось на рахунок закордону 109,1000.000 доларів. Тих грошей не вислано, бо досі невідоме їх призначення. Догадуються, що призначені вони для Франції або Голландії.

ЯПОНИЯ НЕ ГОДИТЬСЯ НА ІНТЕРВЕНЦІЮ ЛІГИ.

Японський уряд зажадав, щоби справу Манджурії трактувати не як війну, а як інцидент задля оборони власних інтересів, які лише Китай порушив. Тому уряд не згодиться, щоби

Ліга Націй або інша 3-я сторона покликалися на противоенний пакт. Справу цю мусать погодити між собою Японія і Китай.

ДОВІРОЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ ТОКІЙСЬКОГО АМБАСАДОРА З ЛІТВІНОВИМ.

Японський амбасадор у Москві був у корсаріаті закорд. справ. Зміст розмови держать у тайні та здогадуються, що вона торкалася японських операцій в півд. Манджурії та гарантій більшовицьких інтересів.

БІЛЬШОВИКИ ІДУТЬ НА ХАРБІН?

Берлінські часописи повідомляють, що комісар війни Ворошилов, який приїхав на китайсько-більшовицький кордон, приказав там потім відділам машерувати на Харбін. На Харбін ідуть теж японські війська.

ЯПОНСЬКІ ВІЙСЬКА ВІДСТУПАЮТЬ.

Японські війська відступають у напрямі заліз. півд.-манджурського шляху. Війська є ще в Мукдені та Чан-Чуні.

ЛЬОНДОНСЬКУ БІРЖУ ОТВОРИЛИ.

23. вересня отворили в Лондоні біржу валют. Покищо можна дістати лише номінальні ціни.

Ще про Манявський Скит.

Про необхідність будови церкви в цьому історичному місці.

В числі 58. „Н. З.” з дня 6. серпня ц. р. подав парох Маняви звіт з щорічного свято-іванського торжества та піддав гадку про необхідність чимскоршої будови церкви на Скиті. Ціль того допису, як і частих комунікатів про Скит, очевидні і кожному чейже ясні. Авторів певно залежало на тому, щоби тими вістями причинитися до зацікавлення, зрозуміння і поширення ваги релігійної і народньої акції Скиту. З уваги на це скажу дещо і від себе.

Кожний нарід дорожить пам'ятковими місцями своєї бувальщини, що свідчать про його високу культуру в давнині і наглядно показують його життєздатність не віднині. Тому нарід вразливий на загальні кличі, що всіх обходять, повинен збудитися з просоння і більше зацікавитися та зайнятися такою рідкою пам'яткою й актуалізувати справу Скиту, а не чекати на когось чужого, що за нього це зробить. Коли чужинець Скитом займається, то певно не для нас, але для себе. Доказів на це не треба шукати. Щоби отже не пропала ця зовсім небуденна історична пам'ятка нашої давнини, а рівночасно свідчила і про наше зрозуміння та запопадливість, слід би нам тут не гаятися і приступити до акції будови святині на Скиті, слід започаткувати збіркову акцію серед усіх кругів народу та перевести її в діло. Не даймо спростувати це колись таке дороге, святе місце, докажимо, що розуміємо наказ хвилі, що вміємо пошанувати місце культурної праці і спочинку тілених останків побожних черців Скиту та славного українського гетьмана Івана Виговського і його дружини!

Малювичче положення Скиту також щось варта і воно додає йому багато принади. Збуду-

вання тут церкви жертвенністю має буде різнорічно пригадувати нам ту нашу бувальщину, тут будуть оспівуватися подвиги наших предків і їх змагання до культури та самостійності під проводом гетьманів, тут матимемо нагоду абатнути таємниці колишнього життя світлич і богобоязлих черців, що докружили ширли просвіту та культуру. Тут може витворитися друга Мекка. Мекка українського народу. Тепер саме пригоди на це умовини, бо завдяки ревній праці доволічного духовенства вага Скиту стала загально зрозумілою, абудилася у масах охота і бажання мати там збірне місце — святиню, де би наш нарід відвідував давні традиції та ободрався на будуче. Нарід сам цього домагається, треба лише принукти, цей своєрідної питомої нам прикмет. Не тільки конечно потребу здвигнення відповідної церкви на Скиті, але й той всенародній настрій треба вчас використати, тому годилося б когось посторонньому прилюдно подати провіт, як до цієї правної акції приступити та як її в діло перевести. Очевидно, тут треба буде на це згоди Еп. Ординаріату як авторитетної влади і як власника Скиту.

Як очевидець, добре обізнаний зі справою різнорічних торжеств на Скиті, хочу тут від себе ще додати, що до щорічного успіху і звання чання того торжества у великій мірі причинився також хор львівських богословів, які в навічерея і в сам день свята взяли чинну участь прекрасним співом у всіх богослужіннях, за що їм від усіх богомольців належить прилюдно висказана, заслужена подяка.

Обізнаний.

НОВИНКИ

— **Евген Говикович** веде свою робітню футер у Львові, вул. Домініканська 4. Тел. 67-54. 404

— **Подешевіло все:** жарівки, голярське приладдя, сцизорики, зеркала, лічничі апарати VIO у Івана Бунди, Львів, вул. Сикетська 29. тел. 81-11. 463 6-13

— **ОО. Катехитам і Парохам до відома!** Кооп. „Священіца Поміч”, Станіславів, Липова 1. поручає найкращі підручники до навчання релігії в народніх і виділових школах, апробовані всіма трьома Впреос. Одинаріятами. 1. **Малій катехизм хр. кат. рел.**, ціна 0.80 зол., 2. **Коротка біблійна історія ст. і нов. зав.**, ціна 1.50 зол., які гарним зовнішнім виглядом, добірною методою та конкурентною ціною зєднали собі загальне признание. Від замовлень понад 25 прим. не числяться коштів пересилки. Приймається комісові замовлення. Попирайте кооперативне, шкільне видавництво! 412 6-10

— **Нова виставка українських мистців.** Виділ Україського Т-ва Прихильників Мистецтва у Львові повідомляє українських малярів, графіків, різьбярів і архітектів, без ріжниць напрямку, що відкриття виставки, яку уряджує Товариство відбудеться — з огляду на недовготу салі — у залах „Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych we Lwowie” вул. Дзедушицьких (Музей Промисловий) дня 11-го жовтня 1931 р. Тому, що до речиння виставки лишається дуже мало часу, просить усіх мистців присилати свої аголошення негайно, а твори найпізніше до дня 6. X. ц. р. на такі адреси аголошення: Іванна Левинька. Львів, На-

беляка 39 експонати: Towarzystwo Sztuk Pięknych we Lwowie — ul. Dzieduszyckich (Muzeum Przemysłowe).

— **Відкриття ювілейного свята „Просвіти” в Підгайцях.** Виділ філії Т-ва „Просвіта” в Підгайцях повідомляє, що з причини тяжкої недуги голови Т-ва „Просвіта” у Львові і наслідком непогоди, ювілейне свято, яке мало відбутися 27. вересня ц. р. відкладається на пізніший час. Підгайці, 22. вересня 1931. — Виділ.

— **Також „протест”.** Делегат уряду УНР, перебуваючий на еміграції, проф. Шульгин аніс до президії Європейського Комітету в Женеві протест проти пропозиції Літвінова в справі договору про економічну неагресію. З протестом передано меморіал відомого економіста проф. Садовського, який доказує, що здійснення проекту Літвінова принесло би користь тільки Радянщині, що монополізує заграничну торгівлю і проводить систему демпінгу. Проект небезпечний для економічного розвитку західних держав, улекшуючи радянський наступ на світовому ринку.

— **З львівської хроніки.** З мешкання Анни Рубель при вул. Замарстинівській щезли дорогоцінності варт. 400 зол. — З мешкання Із. Остєна при вул. Личаківській пропало білія і футро варт. 650 зол. — Слуга Кар. Хілюс забрала на пам'ятку з мешкання своєї господині Ян. Шафрової при вул. Коперника вбрання варт. 600 зол. — Убрання варт. 200 зол. пропало з мешкання Яна Шмігла при вул. Трибунальській. — Щезла без сліду 21-літня слуга Марія Костинська. — 19-літня Марія Можіана вийшла тому три дні з дому при вул. Міцкевича і не вернула.

— **З краєвої хроніки.** Підчас білки в Польській Рісній вання хтось 25-літнього робітника

Станіслава Целюгу. — Невідомий мотоцикліст потовкся важко під час випадку біля Курових і лежить неспритимий в ліжничі. — Безбожний злодій обікрав станіславського рабана Берля Ляффера. — В білий день нападають довкі на загороди в Гриняві і Жабю і роблять великі шкоди.

— Нотар під замітом спроневерення. Окружний суд у Варшаві розглядає справу нотаря Ант. Косінського, що стоїть під замітом спроневерення 118.694 зол. на шкоду своїх клієнтів. Справа викликає загальне зацікавлення, бо канцелярія Косінського приносила 60.000 зол. місячно доходу.

— Відпочивають... При кінці серпня ц. р. в Польщі не працювали: 136 цегельня, 6 цементарень, 43 гути скла, 52 фабр. з ділянки металевих промислу, 32 фабр. з діл. будови машин, 3 фабр. електротехнічні, 9 рафінерії нафти, 10 фабр. паперу, 23 гарбарні, 191 тартаків, 6 броварів і 38 млінів.

— Фабрика авт у Польщі. Французька фабрика „Штроен“ має одержати концесію на будову своєї фабрики авт у Польщі. Хто хотів купити авто, хай поїде, то купить дешевше.

— З підземельних хідників катедри у Вильні. Передача підчас розкопок у виласконому парохіальному костелі відкрили під вітарем останки короля Олександра і королеви Варвари.

— Авта і матраци. Головне бюро заставів у Парижі оповіщує в списі заставлених річей, що перед війною найбільшою кількістю заставів були матраци, а тепер авта побивають рекорд асиків інших предметів.

— Банк для жінок. В Амстердамі є банк, з якого можуть користатися виключно лише жінки. Банк помагає теж інші справи поза уділюванням позичок, а саме бере під свою опіку інтереси жінок, які віддають на відпустку, або на лічення. За посередництвом цього банку справляють жінки вмір податків і провіряють господарку управи своїх маєтків.

— Замах на трансибірський поїзд. Агенція Райтера повідомляє: Трансибірський особовий поїзд, який виїхав минулої п'ятниці з Харбіну, знищений наслідком вибуху неколкої машини в суботу рано. Вістка співнена з причини перерви комунікації, яку викликала японсько-китайська війна в Маньчурії. Покищо нема подробиць з місця катастрофи, невідомо теж число жертв. Китайські круги поспішають, що більшовики приготували напад на Північну Маньчурію і замах на поїзд має зв'язок з тим наміром.

— Загроза божовілля. Творець „Нафти“ і „Бостону“, американський письменник Антон Сінклер важко занедужав. Американські часописи повідомляють, що хорий на важкий нервовий розстрій письменник може збожеволіти.

— Міжнародний з'їзд дверників. В Празі почався недавно міжнародний з'їзд дверників (портєрів) гостиниць з участю 150 представників Чехословаччини, Німеччини, Австрії, Болгарії, Югославії, Швеції і Польщі. Представники з'їзду покладають на могилі Невідомого Вовка. Протекторат над з'їздом обняв міністр торгівлі Чехословаччини.

— „Квіти з Гавани“ в Празі. Композитор Павло Абрагам диригуватиме особисто на першій інстації своєї п'єси „Квіти з Гавани“, яка відбудеться в жовтні ц. р.

— Залізнична катастрофа в Радянщині. Близько стації Званка вилетів із рейок особовий поїзд. 26 вагонів і два паротяги знищені, 3 поїздові згинули. Підчас пожежі вагонів згоріло 7 вагонів з кімнати обласного ДПУ.

— Кріза і подожження німецької преси. Берлінський часопис „Форверст“ пише про подожження німецької преси в зв'язку з економічною кризою. „Германія“ перестала видавати вечірній випуск, кріза відбилася теж на часописах „Дайтше Тагесцайтунг“ і „Франфуртер Цайтунг“. Ходили поговори про обмеження видавничої праці концерну Ульштайна, в якому працює 10.000 людей, але управа ці поговори спростувала. Найбільші шкоди принесла кріза часописам комуністичного напрямку, вклад центрального органу „Роте Фане“ поступово обмежується і тепер досягає до 19.000 прим. перепечатки.

— Дешо про морожене на вулиці. Один льондонський лікар перевіряв 35 пробок мороженого, яке продавали на вулиці. Понад один міліард хвороботворних заразків лаяшов він у кожному шестистінному сантиметрі цього мороженого, були там заразки тифу, шкарлатини і дифтерії.

— Король Альфонс обвинувачений в державній зраді. Парламентарна комісія Іспанії анготвила акт обвинувачення проти бувш. короля Альфонса на основі зв'язків міністрів Прімо де Рівери, які сидять тепер у тюрмі. Обвинувачений в державній зраді король і його родина не можуть вже вернутися на батьківщину.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Право серії.

В світі панує право серії. Доказують це не тільки всілякі планетарії та філософи, але й щоденні випадки. Завалитися може якийсь дім. Ще часописи не встигли описати нещастя, а вже завалюється другий, третій, четвертий. Виглядає, якби діалог не мав іншої роботи, а мчівшися будівничі, щоб їх компрометувати перед загалом.

Затоне на море корабель. Ще комісія не устигла причини катастрофи, а вже йде на дно нова жертва серії. Шкіра терпіла на людях, які мусять пуститися на море, а хто не мусить — відкладає свою подорож аж до закінчення серії корабельних катастроф.

Польський Промисловий Банк започаткував гарну серію банкових „комітьоловств“. Писов на його прикладом „Кредитанталит“, „Дават-банк“, „Амстельбанк“, а врешті найбільший банк „Фунт інтерлінг“. Богу дякувати, що ми мали, а то право серії зачіпало б і наших Дантів, Амстелів чи Кредитанталитів.

На цим самим праві серійності оснований і оголошування різних документів. Нема, нема, а як починається, то мов з ділової торби.

Почав „Лікстронан Курер Польщі“. Мав він у „заваджу“ два документи, які тримав на відповідний час. Чи працями ці документи, чи може такі самі, як свого часу на німецького консула Улічку, якого не знаємо, що в тих документах стояло: УНДО не має ніяких зв'язків з полк. Коновальцем.

Що іншого документ, а що іншого коментарі до нього. Як почав „Курер“ коментувати, то вийшло, що УНДО не тільки має зв'язки з полк. Коновальцем, але й бере гроші від німців.

— Вибух 30 вагонів бензини. На залізничному шляху Пловешті-Сльободя у Румунії ударилися в повному розгоні два поїзди нафтових цистерн. Наслідком удару вибухнуло 30 вагонів бензини, 5 залізничних урядовців згоріло живцем. Про дальші втрати в людях покищо невідомо, матеріальні втрати дуже великі. На місці вибуху виїхали рятувальні поїзди.

— „Цепелін“ знову в Америці. Минулої неділі в 22 год. вечором воздухоплаз „Граф Цеппелін“ причавив у Перламбуко.

— Розкопки над берегами Евфрату. Французькі археологи Даміан і Динанд відкрили на берегах Евфрату старинну палату з часів Тілатлімазара III, який жив біля 750 р. перед Хр. В палаті вийшли останки стінних малюнків. — В полудневій Мезопотамії д-р Йордан у місцевості Урук (Варка) відкрив святилище з 3.000 р. перед Христом.

— Найбільший клан на світі має гостиниця Асторія в Нью Йорку. Цей ділан має 350 квадрат. метр. поверхні і важить 3.000 кг.

— Дамне для Во старшин резерв. Фірма Віттелс, Львів, вул. Рутоського 7, повідомляє, що улаштувала у власній укр. свідко з англійською фатолою краденню силон, — заволодіння для мухуровання старшини П. В. та виконує на міру виготовлення старшини з металу в першорядній матеріалі безсильних фабрик, беручи повну гарантію за справу, содіає та точно виконає. Продовж і в днів рішав фірма Віттелс, Львів Рутоського 7, виконає старшинський мухур для реалізації за ціну 300 — золотик.

Листування Редакції.

Вн. Дописувачам, які запитують нас, коли будуть поміщені їх дописи, подімо до відомо, що всі їх дописи помістимо в найближчих числах „Діла“. При цій нагоді прохаємо писати до нас коротко, виразно і тільки на одній сторінці паперу.

3 судової салі.

під ЗАКІДОМ ПІДПАЛУ.

Другий день розправи.

Другий день розправи проти Ів. Мигула минає на пересудуванні свідків прокуратора. Шукаль, полк. агент, знає, що був при тому, як Мигул цілком добровільно признався до підпау у Гладі і Удвої.

Другий годинний свідок Ос. Дунас, пішодовник с. полції, говорить, що конфіденційним шляхом одержав анонімового застала. Цей лист направивши його на сід спрчинини. Цей підпау. Крім цього також у конфіденційній доповіді довідався, що у сусіда обо. Левинського — кріс, а у нього самого набой і „Сурма“. Далше зголосився, як каже свідок, Сених. Цей подав деякі відомості про підпау. Всіхні що подав деякі відомості добровільно приповідав, що всі обвинувачені добровільно призналися до ставлення їх закінки, що не було ніякого побиття, а крім того співзв'язки, тримали свідки, зголосився як свідки і зізнали, що обвинувачені починали перед ними до вими.

Тоді німці до нас, до кайти, українці до нас, до гроші, а тут які кайти, які грошей. Тільки багато галасу з петиції, себто: тільки рух з огляду на „Комітет Трьох“.

Право серії проявилось на оголошуванні „реорганізуючих“ документів. Повалидував слави „Курером“ старий істерак „Век Нова“ і витягував з текі нові страпоуди. Не перепишу УНДО а ніяким там пруським міністром чи генералом, але з самим д-ром Е. Петрушичичем. Давіться — мовляв — а жим вони не переписують! Ті українці, ті русини, ті... Навіть а Петрушичичем!

Очі і другі документи вийшли „довсім випадково“ з записками „Комітету Трьох“. Курер і Век були переконані, що після того „Комітет Трьох“ скаже: „Важко, що не було підстав до скарги“, що на значний людську мову перекладено значить: „Підлі собі українці до бісової матері і не докупайте більше“.

Але „Комітет“ мав і відложив справу до січня. Значить, документи не дуже помогли. Видно були за слабі, або за мало достовірні, або загалом не були документами.

Щоби серія документів не перервалася, пропонує в січні почати відчитати зотокі дальшіх реалізацій. Адже істакно буде адобути оригінали умов і перепишу, як то ілясь читальня купила біляху в родонного німця, який українськоманар спроводив мотор Діала, а во український катат є середник на блондній „фліт“, який виробляють німці, на німецькій марці і то в самім Берліні.

Колиб і це не помогло — могу служати одним документом, який павібно зробити своє.

Б це лист одного українського посла до своїх ретні, який тіточний брат хотів жанитися в родонного німця.

Галактион Чіпка.

Один з присяжних суддів запитав, чи в келі, де сидів Мигул, був гак, на якому мали його підписувати. Свідок не знає.

Вітакм сідав цілий ряд запитів зі сторони прокуратора і оборонців.

На запит, що це за червовий сід на другій стороні протоколу признання Мигула до вини, про котрий він каже, що тоді пішла йому кров — свідок пояснив, що це сок з озоців, які він тоді їв.

На дальші запити, чому свідок судді Сенкевич ствердив сипно-жовті знаки побиття на лній, плечах і ногах, а він твердить, що ніяких знаків не бачив — свідок не міг дати відповіди.

Про свідка Химича, що сидів зі співзв'язаними в келі, свідок каже, що це зазначений обомель, якого призначено з Бродів. Колиж обомель з актів свідства стверджує, що він пересудувався перед свідком суддею назвав Химича поліц. агентом, свідок збентежений каже, що подав це в тайній підчас пересудування не знаючи, що це буде запитоване.

В тім місці сам прокуратор махнув рукою і оборонці ставили дальші запити.

Іменем цілої оборони поставив три внесення обор. д-р Ганевич:

1) Показати судов. знавця-хіміка, чи сідди на протоколі зізнав Мигула походять з о воченого соку чи з крові.

2) Негайну доглядну візю в келі в старій тюрмі при вул. Баторія.

3) Щоби суд звернувся до вищої влади, аби та закінчила його з урядовою таймо хто є автором аноніму, а передовсім на обставину, що автором не є Химич, про якого сам свідок каже, що це обомель.

До перших двох внесків долучується і прокуратор.

Трибунал після наради відкинув всі три внесення з причини, що це для справи байдуже. Тому, що 3-й класичний свідок Колак не виявив, приступлено до відчитування „Сурми“, після чого ок. 2 год. полк. трибунал відложив справу до сідуючого дня.

З ВІПІВСЬКИХ ГАРАЗДІВ.

Перед окружним кримінальним судом у Львові велась 22 і 23. вересня кримінальна розправа проти Івана Завали, бувшого доволитного начальника громади Ясницька за злочин надування урядової влади. Прокуратура зажадала Завала, що він допустився в 23 випадках різних неправдивностей, надування урядової влади для власної користи — годозна в тім записки, що побрав за чинності, які повинні були сповняти безплатно на річ населення грошові язтки.

Крім того закинувано йому сфальшування бюджетової ухаки на свою користь за рік 1928—29.

Розправою проводив радник Личковський, обвинувачував прокуратор Вондранич. Боронив аля. д-р Шевчук, пошкодовани громадз заступ.

пав ада. Старосольський. Після дводневої роз-
прави звільнив суд Івана Завалія від вини
і кари.

Прокуратор зголосив апеляцію.

СПОРТ.

Легкоатлетичні змагання.

В неділю 20. і в понеділок 21. ц. м. відбули-
ся на площі Сокола-Батька краєві легкоатле-
тичні змагання. Участь брали змагуни з трьох
міст: Львова. Перемишля і Стрия. Змагання
стояли на доволі високому рівні і зібрали на
старті близько 50 учасників, у тому 15 жінок.
Щодо осягів, то вони в загальному вдовольнічі,
поставлено теж кілька нових рекордів.

Сокіл IV.—Кармелюк 8:0 (1:0).

Для 13. ц. м. відбулись на грищі Гасмонеї
гвариські змагання сокілської дружини з дру-
жиною української ремісничої бурси. Ворота
добули: Терлецький 3, Чорний 3, Сачинський 1.
і П. по 1.

Сокіл IV.—Степ 3:1 (2:1).

Змагання цих дружин відбулись 20. ц. м. на
грищі Гасмонеї. Дружина Степ істнує від двох
літ та складається з торговельної молоді і пред-
ставляється зовсім незле. Ворота для Сокола
здобули: Цибик 2 і Венгер 1, для Степ-у упав
голь з карного.

За мистецтво львівської округи в копанім мячі.

Руханкове Т-во Сокіл IV. організує змаган-
ня в копанім мячі за мистецтво львівської округи.

ги. В змаганнях можуть брати участь україн-
ські дружини Львова і найближчої околиці, ко-
трі є або мають замір вступити до Українського
Спортового Союзу. По інформації зголошувати-
сь на адресу: Сокіл IV., Львів—Личаків, вул.
Крупирська ч. 15.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Евген Ярема. Дня 13. вересня ц. р. відбули-
ся в Буську похорони бл. п. Евгена Яреми, рад-
ника суду, що працював цілих 25 літ як суддя.
Не рахуючись з виглядами на кар'єру і високі
чини, отверто признавався до своїх ідеалів. Не
замикався у своїм судейським кабінеті, але брав
участь у громадянському житті Буська. Був теж
радним міста. Належав до всіх українських по-
вітових товариств і впродовж трьох років був
головою кружка „Рідної Школи“. На похорони
зійшлося около 4000 народу без ріжниси націо-
нальності. В похороні взяло участь шістьох
священників під проводом о. дек. Жигалія Івана.
Підчас похорону співав мужеський хор з Бусь-
ка. Прощальне слово мав над гробом о. сов.
Сильвестер Калинович, а іменем кружка „Рідної
Школи“ й інших товариств прощав Покійного
д-р Маркіян Процик. — В. Й. П.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 23. IX.
1931. масло експортне і десерове пріма — 100.
літру молока 19—20 сот., літру сметани 1:10 вод.
копу яєць 6.80—7.00 вод. — Ситуація на яєцях вичи-
нуюча.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Dr. Fryderyk Tobiasz Aszkena-
zy: SYONIZM I POLITYKA KRAJOWA, ZYDZI I
POLSKA. Ст. 30. Накладом автора. Львів 1931.

ЖУРНАЛИ.

„ЛІТОПИС ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ“, ілю-
стрований журнал історії та побуту. Річник
III. 1931. Число 9. За вересень. Зміст: О. О.
Лесь: Національна честь. Галя Матвійчукова:
Спомини сестри-жалібниці. Денис Онішук:
Останній акт. Кость Місевич: Бандурист Антін
Мітій. Андрій Чайковський: Як формовано
Січових Стрільців у Самбірщині. В. Леонто-
вич: Раптовий візит пошту на українську
книжку в Харкові за часів української держа-
ви. Максим Брилинський: „Abstimmung“. Д-р
Л. Кобилянський: Дімо з давно минулого.
Рецензії і замітки. Посмертні згадки. Бібліо-
графія.

CEMENT, organ związku polskich fabryk port-
land-cementu. Rok II. Nr. 8. sierpień 1931, Nr. 9.
wrzesień 1931.

NASZA PRZYSZŁOŚĆ, wolna trybuna zachowaw-
czej myśli państwowej. Wrzesień 1931. Tom
XIII. Treść: Karol Kościński — „Piatiletka“ a
pogotowie wojenne Sowietów. Adam Romer — Za-
gadnienie „Anschlussu“. Aleksander Bajkowski —
Ochrona twórczości wynalazczej. Jan Bobrzyński —
Nawrót do etatyzmu? Maurycy Gedrus — Po-
równy pochylej. Antoni Starodworski — Psycho-
sfera w Z. S. S. R. Władysław Studnicki — Rosja
sowiecka w polityce światowej.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Нечиний.

Театр Ріжнородностей:

Четвер, 24. вересня год. 7:30 вчором
„Кои вернешся?“ комедія Могема.
П'ятниця, 25. вересня, година 8. веч.
„Кои вернешся?“, комедія Могема.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Нарече-
на в дьотері“ (Джанета Мекдональд).

КАСІНО: Звукова фільма, „Сірий дім“
і додатки.

ЛІСВ: „Тайний документ“ (Стюарт
Девес), „Легун із Каліфорнії“.

МІРАЖ: „Грай, цигане!“ й додатки.

ОЛЗА: Звукова фільма „Король про-
шани“.

АЛІЯС: Звукова фільма „Цвітка Аль-
жиру“.

ПАМ: „Індійська гробниця“.

ПАСАЖ: „Атака цепеніли на Льон-
дон“ (Підтати крила) й додатки.

ХІМЕРН: „Овоки пристрасти“.

СОНЦЕ: „Хоробрий воля Швейц“ (2
серії) та „Люба Розвільського“.

СІЛІВБЕ: „Два серця“ (Людс Воль-
гейм), „Клюб бездітани“.

УІКА: „Шалений ідець“, „Жінка з
бруку“ (Людс Вельс).

Програма радіо.

П'ятниця 25. вересня 1931.

Кенігсберг (217,1) 18:55 Музика Шопе-
на. 20:00 Ораторія Брамса. Липськ
(259,3) 19:30 Танці ріжних народів. Бре-
слав (325) 20:00 Концерт фільм. орх.
Штрасбург (345,2) 20:30 Фестиваль Ст.
Савенса. Штутгарт (360,1) 18:40 „Чи є ме-
лода музика?“, І. Штробель. Гамбург
(372,2) 19:55 „Самсон і Далила“, опера Ст.
Савенса. Букарешт (394,2) 21:00 „Трістан
і Ізаолда“, опера Вагнера. Соттенс
(403,8) 20:00—20:15 Засідання Союзу На-
родів. Берлін (419) 20:00 Симф. концерт.
Харків (426) 19:00, 20:00 Концерт. Сток-
гольм (433,4) 17:00 Серіяка й органи.
20:00 Військова музика. 20:55 Шведські
пісні. Рим (441,2) 17:30—18:15 Концерт
21:00 „Scugnizza“, оперетка Кости. Ве-
ромінстер (459,4) 21:00 Концерт хору й
орх. Прага (466,2) 21:00 Концерт дои-
ських вокалів Відень (516,4) 19:30 Транс-
мисія в опері. 22:20 Джембенд. Рига
(524,5) 19:03—21:30 Симф. конц. Мінхен
(533,9) 19:30 Моцарт. Буапешт (550,5)
19:30 Циган. музика. 20:30 Година сміху.
Ленінград (1000) 15:00 Музика Шуберта
і Бетовена. Осльо (1071,4) 20:00 Концерт
симф. 22:15 Студентський хор. Калюнд-
борг (1153,8) 21:00—22:00 Музика Бето-
вена. 22:15 Югославська музика. Мо-
сква (1481) 19:30 Концерт. 20:30 Відчит.

Субота, 26. вересня 1931.

Кенігсберг (217,1) 20:00 „Frauen haben
das gern“, оперетка В. Колла. Липськ
(259,3) 19:30 „Золотник в Толеда“, опера

Оффенбаха. Моравська Острава (263,4)
22:20 Радіофільм. Танкова музика. Бре-
слав (325) 18:35 „Музика в 2000 р.“. Ф.
Баршавер. Брно (341,7) 21:00 Редігійна
музика. Штутгарт (360,1) 14:45 Квартет
цистрів. Гамбург (372,2) 16:30 Попол.
концерт. 21:00 Осінній бал. Букарешт
(394,2) 18:00 Румунська музика. 21:00 „Ве-
села вдовичка“, оперетка Лєгара.
Соттенс (403,8) 20:00—20:15 Засідання
Союзу Народів. Берлін (419) Скрипко-
вий концерт. Харків (426) 15:00, 20:00
Концерт. Стокгольм (433,4) 21:15 Кон-
церт хору. Рим (441,2) 17:30 Інструмен-
тальний концерт. 21:00 „Норма“, опера
Велінія Гелсінгфорс (453,2) 19:49 Кон-
церт хору. Лянгенберг (472,4) 20:00
Веселий вечір. 23:30 Джем. Прага (486,2)
19:35 Тріо Маудра. Міляно (510,8) 19:45
Музичні продукції Відень (516,4) 20:25
Ганс Нідс смється і співає. Любляна
(573,8) 21:00 Концерт салон. кінштету.
Ленінград (1000) 15:30 Пісні українських
композиторів. Калюндборг (1153,8) 21:25
Ланські пісні. Москва (1481) 19:00 Му-
зичний фронт.

Львівське радіо.

П'ятниця 25. вересня 1931.

Львів (380,7) 11:58 Астр. час. 12:10,
13:10, 15:55, 16:35, 19:35 Музика з грам.
плат. 13:10, 14:50 Комунікати. 15:25 „Пі-
яństwo і пиянці у Шекспіра“, д-р Ко-
пичинський. 15:45 Львівський коротко-
хвиловий хиток. 16:30 „Ваня музика на
психіку дитини“, д-р Лєсса. 16:50 Літе-
рат гутірка по французьки. 17:10 Азій-
ція для хорів. 17:35 Тр. в Вар. Відчит
18:00 Легка музика. 19:00 Всячина. 19:20
„За Ніван“, м-р Боркенич. 19:40 Почто-
ва скринька. 20:00 Радіоний денник. 20:10
Спортовий коун. 20:15 Симф. концерт
(Вебер, Бетовен). 22:30—22:40 Комуніка-
ти. 22:45—24:00 Танкова музика з „Брі-
стоць“ у Львові.

Субота 26. вересня 1931.

Львів (380,7) 11:58 Астр. час. 12:10,
13:10, 16:00, 17:15, 18:45, 19:25 Музика з
грам. плат. 13:10, 14:50 Комунікати. 16:00
Слуховище для старої молоді. 16:30
Концерт для молоді. 16:55 Відчит з Віль-
на. 17:35 „Природа і штучка“, проф. Ма-
хневич. 18:00 Концерт (тенор, форт.).
18:30 Літературна гутірка. 19:00 Всячина.
19:20, 19:40, 19:55, 20:00 Комунікати. 20:15
Легка музика в Варшаві. 22:00 „На оні-
ді“, Фейд. 22:15, 22:20 Комунікати. 22:30
Музика Шопена. 23:00—24:00 Легка, тан-
кова музика з Варшави.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Прія коед. гімназії ім. І. Франка
в Дрогобичі. Богослуження з нагоди
початку шкільного року відбуваюся дня
23. вересня в 9. год. У четвер 24. верес-
ня правільна наука. — Винси тривати-
муть до кінця вересня. — Упріава.
524 2—3

На українським матуральнім гімназій-
нім курсі „Знання“ наука вже почалася.
Бажаючих користати проситься негайно
аписуватися, щоб не тратити часу. Віль-
ні місця ще є!
515 2—3

— Український Наддніпрянський Те-
атр Дир. М. Карабінєвича.

ШУЦІМ:

24/IX „Вій“.

25/IX „Маруся Богуславка“.

26/IX „Запорожець“.

27/IX „Аза“.

СТОПНИЦА:

28/IX „Аза“.

29/IX „Гриць“.

31/IX „Маруся Богуславка“.

1/X „Вій“.

2/X „Воскресення“.

БУСК:

3/X „Гриць“.

4/X „Вій“.

5/X „Запорожець“.

6/X „Аза“.

Театр у скорім часі обіде Галичину

і Волинь з найновішим репертуаром:

„Сорочинський Ярмарок“, „Бар-Кохба“

і „Ленін“.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ГОДИННИК ВАШ буде найкраще на-
правлений у найбольшій годинникар-
ській роботі Івана Зельтенрайха
Львів, пл. Марійська ч. 5 — 3 провін-
ції просимо репаратії прислати пош-
тою. — Старомодні жіночі годинники
переробляємо на ручні. 130

УЧИТЕЛЬКА в 2-літньому практикою.
панна, пошукує цілорічної лекції
на провінції з обсягу 7-класової нар.
школи. — Зголошення до Адміністрації
„Діла“ під „Учителька 25“. 520 3—3

ІНСТРУКТОРА вправного, содінного,
старшого до ученика з І. класу ка-
сичної гімназії пошукує адв. д-р Бих,
Копичинці. — Неузгаднені оферти без
відповіді. 527 2—3

ПОШУКУЮ в середмістю 2 кімнати
або кімнату з передпокою або кі-
мнату зі спільним передпокоюм від го-
сподаря або як сублукатор. — Зголо-
шення до Адмін під „Молодий 999“.
530 2—2

ВІНАЙМ помешкань, купно та про-
даж реальностей влагодить Вам
найскоріше перше українське бюро по-
середництва „Космос“, Львів, вул. Ака-
демична 24. І. п. 535 1—3

РУТИНОВАНИЙ КОНЦИПІЕНТ а-
двокатський, енергичний, працюю-
чий пошукує заняття від зараз. —
Зголошення до Адміністрації під „Ку-б“.
534 1—2

МУЗИКАЛІЯ. „Засумуй Трембіто“,
сольоспів, „Легка теорія“ ч. 3. Без-
корвайного на фортепьяно, по 1 зол.
469 4—5

Присилайте передплату!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціаліст нешт. легенів, серця і жолука

д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30.

1206 Пересвітлення Рентгеном.

ОДИНОКА УКРАЇНСКА ТРИКОТАРНЯ

КАТРИ ВЕНЬГЕР

Львів, вул. КОСЦЮШКА ч. 3. партер.

Виконує замовлення на всякі трикотар-
ські вироби і перерібки по дешевих ці-
нах з краєвої і заграничної поліки. —
Робота солідна, товар першої якості.
514 2—3

Подяка.

Дітямена великим нещастям з приводу
двогрі і важкої недуги, а описав смерті
пендіжадуваного мужа, Омеліяна Са-
вицького, наслуженного інспектора Го-
варства „Дністер“, почувався до обо-
в'язку аложити отсми якнайшрішу по-
дяку всім тим ВПоважанням Панам,
котрі в цьому нещасті несли Покійному
і мені поміч та розраду. — В першій
мірі дякую Впр. о. парохів Туркєвичеві
за потішення Покійного і за уділення
Йому Св. Тайн, як теж за відправлення
парастасу, Всч. о. Ловчині за відвіду-
вання Покійного в часі недуги, за від-
правку Богослуження і за заславу участі
у похоронах, Всч. о. Каштанюкові за
участь у похоронах. Сердечно дякую
завідуючому директорові „Дністра“ Вп.
П. Ярославові Коатунюкові і Вп. Екзе-
кутиві Ради Саужбовників „Дністра“ за
уділену поміч в часі недуги і похоронів.
— Велику подяку складаю Вп. Панам:
судді Сидорові Шаранєвичеві, мєнен-
сові д-рові Іванові Н. Заричькому, ди-
ректорові Теофілеві Домбровськьому,
власників фабрики Фридрихові Горго-
нові, дальше Товаришам Покійного,
Вп. Панам: секретарям Теофілеві Но-
вицькому, Іванові Сподіаєвичеві, Іва-
нові Морозові, Ількові Паконі, надін-
спекторові Зинівієві Сущкові, інспєкто-
рам Стефанові Боднаріві, Миколі Дан-
чунюві і Петрові Гладієві за часте від-
відування недуги і за поради в часі
недуги, як теж перед похоронами, і Вп.
Панам Сороці та Бодакові за організу-
вання хору й відспівання панхидий. —
Зокрема дякую Вп. П. Ількові Паконі
і Петрові Гладієві за велику поміч в до-
гляді недуги до та війни ще раз дякую
Вп. П. д-рові Іванові Н. Заричькому
й Ількові Паконі за надгробні промови.
Надто дякую всім Товаришам і Товари-
шам Покійного, як теж знайомим, що
своєю участю звеличали похорони. —
Всім Нам шире Спасибі!

У Львові, 22. вересня 1931 р.

Галя Савицька з доноєю.